

indestaaet i den fgl. Kasse, og saameget er der uddraget i 1848, og dette udgjør 70 pCt. af det, som ialt er uddraget under Krigen i 1848, og det var i den Tid, at disse Udbrag især vare til Besvær for Statskassen. Naar man fæster Diet derpaa, saa maa det indrømmes, at disse Kassers Defonomie gjør det ønskeligt, at der træffes Foranstaltninger derimod; men ved det Forslag, som er fremkommet i Udvalget, vilde man ikke træffe disse Kasser, thi de vilde faae Tillabelse til ogsaa i de kommende Aar at indsætte ligesaameget, som de havde den 1ste April 1851; men derimod vilde man træffe de Kasser, paa hvilke man Intet har at klage, de Kasser, som enten slet Intet have indstaaende i den fgl. Kasse, eller ogsaa kun ubetydelige Summer, Summer, der vare under 10,000 Rbd. Derfor forekommer det mig, at der ikke er nogen Grund til at gaae ind paa det Forslag, som er fremsat i Udvalget, og jeg for mit Vedkommende har derfor ikke kunnet gaae ind derpaa. Hvad der i denne Sag kan gøres, er, saavidt jeg troer, ikke Andet, end at opfordre den høitærede Finanzminister til at bruge den Myndighed til at lade være at modtage de Midler, som maatte tilbydes ham fra de før nævnte Kasser, saaledes, som er indeholdt i Lovforslaget. Der er sagt, at de Sparekassemidler, som indstaae i den fgl. Kasse, kunne uddrages og anvendes til andre Diemed; det er vistnok ogsaa Tilfældet, navnlig med de tre Sparekasser, som jeg har omtalt, og ogsaa med nogle andre, men man maa paa den anden Side ogsaa, idet man søger at træffe Foranstaltninger, som angaae Sparekasserne, sætte sig paa deres Standpunkt. Dimeedet med de Midler, som indstaae i den

fgl. Kasse, er det, at Kasserne med Lethed kunne have Midler disponible, uden at tye til at opsigte de faste Penge, der ere udfatte paa Prioriteter. Vil man nu saaledes, som er tilraadet, sige, ja de kunne oprette Laanekasser, de kunne ublaane til Private paa kortere Tid, rimeligviis mod Caution, saa maa jeg dog tillade mig at mene, at denne Maade ikke vilde erstatte Indskuddet i den fgl. Kasse, thi de Penge, som saaledes ublaanes til Private, ublaanes mod bestemte Betalingsterminer, og de ere mindst af alle stiftede til at skaffe Contanter tilveie i kort Tid. Man maa altsaa søle sig henviist til det andet Middel, som den ærede Ordfører nævne, nemlig, at de skulde kjøbe sig Papirer, paa hvilke der kunde laanes; den ærede Taler nævne i saa Henseende Creditbrevser; jeg antager, at der var meent Creditkassobligationer (Ordføreren: Jeg sagde Creditforeningsobligationer); ja, saa har jeg misforstaaet den ærede Taler. Jeg skal villigt indrømme, at det var ønskeligt, at disse Kassers Papirer stode høiere end de nu staae, men om det vilde være hensigtsmæssigt for at hæve deres Cours, at træffe en bestemt Foranstaltning, der angik Sparekasserne, det tillader jeg mig at betvivle. Dersom kun disse Foreninger sørge for en dygtig Bestyrelse, paalidelige og dygtige Commissionairer i Provindserne, da vilde de usejlsbarligen efterhaanden vinde Tillid, og Papirernes Cours stige; men træffer man Foranstaltninger, der directe skulde virke til at hæve deres Cours, kan man ligesaa let skaffe den modsatte Virkning tilveie; naar nemlig ikke Maalet træffes, saa vil et mislykket Forsøg jo være et Nederlag, og det kan, som sagt, tjene til virke i modsat Retning.